Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 26 [heute: London, Wellcome Library, MS 491]

[Rudolf Kapeller-Maximilian Pampichler]: Codicum Manuscriptorum Bibliothecae Seitenstettensis Tom. I (Cod. 1-200) (handschriftlich) [um 1800], 40.

ohne Jahrzahl. Der fünfte ist ein Empfehlungsschreiben von Fr. Leonardus Hesl Gardianus fratrum minor. domus Monach. an alle Landsherren, daß sie den in die Sammlung geschickten Frem Mich'. Molé pſeſſum at ſacdotē Sacritsei Franciſci nicht verhindern, sondern unterstützen möchten.

(+ ordinis)

[E Schwandner Bibl.]

Cod. XXVI. (deest)

membran. Fol. foi. 15. — 1. 3. 2.

(Jo. Meſuke Damaſceni Grabadin)

Continet Jo. nacatem filii Meſuhe Grabadin, i. e. /: ut Mercklinius in Linden. renov. interpretatur :/ Compendium ſecretorum Medicamentorum. Prooemium operis ita incipit: "In nomine Dei misericordis "Johanis nacatem filii meſuhe Grabadi me4 /: medici "narum :/ particulariū incipit." Q' eſt Grabadi Suffi "cientie medicine et perfeconū inquit Johs meſuhe". Totius operis conſpectum exhibet eadem profatio in hunc modum: "Perfectum erit opus hoc triſectum erit "opus hoc (a) quod aggredior et prima erit Sectio ſectio "(b) ejus de medicinis egritudinum particularium que "ſunt a capite uſque ad pedes. Secunda de medicinis "egritudinum univerſalium. Tertia de medicinis que "ſunt adornandum et decorandum". Tres iſtæ lectiones ſecantur in 10 particulas, particulæ denuo in ſummas. In fine codicis legitur: "finitus feria quarta poſt Judica per me Johem Lindner de Waſſerburga Anno dni ꝗ18. /1418/. Nomen hoc ſcriptoris eſſe, affirmare vix auderem, niſi idipſum codicis noſtri

(a) error aut Tranſlatoris aut Scriptoris.
(b) idem

dorso legerem affixum tanquam Authoris. Nemo autem putet, in eo contineri integrum Joh. Mesues laborem; neque enim prima sectio [: 3 particulis constans:] absolvitur, sed finitur particula secunda [: quae habet Summas sex:] Summa 3tia. Ultima in Mſ. nostro inscriptio est: "de egritudinibus cordis."

Jam quid de Authore nostro, ejusque operibus sentiam, dubius haereo, tanta est variorum eruditorum varietas. Ger. Vossius de nat. art. sive de Philosophia lib. V. cap. 14. unum adducit Joh. Mesuem Damascenum, qui claruit circa an. 1158. et duos libros arabice scriptos reliquit: prior continet canones universales, posterior est de Simplicibus; ejusque biographiam proponit verbis Leonis Affricani ex scripto de doctis arabibus. (c)

(c) Ex Euonymo Philiatro, idest Conrad. Gesnero.

Vossio e diametro oppositus Alb. Fabricius Bibl. graeca T. 13. p. 256. duos statuit Jo. Mesues Damascenos. Unum circa an. 797. qui librum Aphorismorum ibo ad filium, librum de febrium curatione et alios de medendis variis corporis humani passionibus composuit; atque de hoc loqui Leon. Affricanum asserit. Alterum Jo. Mesue Damascenum juniorem, nepotem Regis Damasci, qui claruerit circa an. 1160. et cujus feruntur latine ex arabico versa: Libri duo de medicamentorum purgantium delectu, castigatione et usu; canones universales et de Simplicibus; libri duo compendii secretorum medicamentorum, antidotorum et de appropriatis. (d)

(d) Ex Lindenio.

J. Gothofr. Hahnius in epistola ad Alb. Fabricium, Joannem Damascenum unum atque eundem esse cum seniore Mesue Syro evincere studuit, eique subscribere videntur Kestnerus in Bibl. medica p. 126. et Freindius Hist. medicinae part. 2. p. 67.

Lambecius coment. de Bibl. caes. ed. Kollar. T. 3. Cod. 29. et 30. exhibet Mſſ. graeca Jo. filii Mesue Damasc. librum de Simplicibus medicamentis purgantibus, in quinque Tmemata seu sectiones divisum; eum vixisse ao 1158. ex Gesnero, et eundem esse autumat, de quo Leo Affricanus; Vossii hic vides Anachronismum.

Mangettus denique in Biblioth. Script. medic. T. 2. part. 1. p. 327. unicum adfert Jo. Mesuem, et quidem seniorem, nempe Califae Rashid familiarem, de quo Leo affric. Sed huic opera junioris [: supra ex Fabricio prolata:] adscribit ex Lindenio Renov. hoc modo: "de medicamentorum purgantium delectu, castigatione et usu, libri duo. "Quorum priorem Canones universales: posteriorem de

"Simplicibus vocant /: ergo Medicam. purgant. Sunt idem cum Canone univerſ. et Simplic.? non ita Fabricius:/ "Grabadin, hoc eſt, compendii ſecretorum medicamentorum, "libri duo. Quorum prior, Antidotarium; poſterior de Appro-"priatis". /: Ergo compend. Secret. medicam. unum eſt cum Antidot. et Appropriatis? aliter iterum Fabricius./

Profecto Oedipo hic opus eſſet. Quidquid ſit, in codice noſtro Grabadin Jais nacatem filii Meſue extare certum eſt; cujus? neſcio; probabilius junioris, ſectæ Neſtorianæ addicti. Quid vel quantum hujus Grabadin in eo contineatur, nullo modo edicere poſſum, cum omni deſtitutus ſim facultate conſulendi editiones horum operum. His itaque interim utaris; conſulas quoque Mercklinium in Lindenio Renovato forſitan tibi plura daturum.

Etſi Lindenius dubitet de Meſuhe ſeniore, græcene ſcripſerit an arabice, ſatis tamen inter Eruditos conſtat, ſeniorem arabice, arabice vel Syriace juniorem ſcripſiſſe. Sed quis hoc in latinum tranſtulerit, an Gerardus Cremonenſis, de quo ſupra Cod. X. an Manardus, an Petr. Apponus, an alius, cujus cura typis evulgata ſunt, evinci nequit; id unum Petr. Caſtellanus apud Gronov. T. 10. col. 902. affirmat, verſionem antiquam impolitam quidem, ſed fidelem, voces arabicas non paucas ſervaſſe.

Seitenstetten, Benediktinerstift, Cod. 26 [heute: London, Wellcome Library, MS 491]

Österreichische Akademie der Wissenschaften, Institut für Mittelalterforschung, Abteilung Schrift- und Buchwesen: manuscripta.at - Mittelalterliche Handschriften in österreichischen Bibliotheken
Permalink: manuscripta.at/?ID=27395